

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Zemaníkovovej a členov senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **M.H.**, a.s., P.X., B., zastúpený advokátom JUDr. P.S., M.X., B., proti žalovanému v 1. rade: **H.**, s.r.o., C.X., N. a v 2. rade: **F.H.**, O.X., N., **o zaplatenie 3.089.121,37 Sk s prísl.**, na odvolanie žalovaného v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 16 Cb 125/98-155 zo dňa 26. marca 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 16 Cb 125/98-155 zo dňa 26. marca 2007 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** žalobcovi zaplatiť trovy odvolacieho konania vo výške 22.383,- Sk na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 16 Cb 125/98-155 zo dňa 26.3.2007 rozhodol tak, že žalovaného v 2. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.089.121,37 Sk, spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 14.12.1997 do zaplatenia a trovami konania v sume 72.576,- Sk, vo zvyšku uplatneného nároku o zaplatenie 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 814.569,90 Sk od 14.12.1997 do zaplatenia, konanie zastavil a konanie voči

žalovanému v 1. rade zastavil.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca si žalobou zo dňa 15.6.1998 uplatnil voči žalovaným v 1. a v 2. rade právo na zaplatenie sumy 3.089.121,37 Sk spolu s príslušenstvom, z titulu poskytnutého úveru, z úverovej zmluvy č. 43-2154194–329 zo dňa 31.12.1991, ktorá suma pozostáva z istiny 2.000.364,27 Sk a z riadnych úrokov v sume 907.688,60 Sk. Zmluvu na základe, ktorej bol úver poskytnutý označil za uzavretú podľa § 381 a nasl. Hospodárskeho zákonníka, ktorou sa poskytovateľ, S.š.s., zaviazal žalovanému v 2. rade poskytnúť dlhodobý rozvojový úver v sume 4.050.000,- Sk s lehotou splatnosti 13.12.1997, pri úrokovej sadzbe 4%, pričom splatnosť úveru bola dohodnutá formou polročných splátok po 405.000,- Sk. Fakt, že žalovaný v 2. rade vyčerpал splátky v sume 4.049.967,27 Sk a ku dňu 20.7.1992 uhradil splátky v rozsahu 2.049.603,- Sk, označil za preukázaný. Zostatok nesplatenj istiny úveru predstavuje 2.000.364,27 Sk. Za preukázané ďalej označil, že medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade bola uzavretá zmluva o predaji podniku v zmysle ustanovenia § 476 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalovaný v 2. rade ako predávajúci, previedol žalovanému v 1. rade vlastnícke práva k veciam, iné práva a majetkové hodnoty slúžiace k prevádzkovaniu podniku na žalovaného v 1. rade a žalovaný v 2. rade sa stal ručiteľom záväzkov podľa § 477 Obchodného zákonníka. Vychádzajúc z uvedených skutočností, konajúci súd mal za to, že uplatnený nárok je dôvodný ako do istiny, tak aj do úroku z omeškania v uvedenej výške 5% ročne. Vo výške 5% ročne zo sumy 814.569,90 Sk od 14.12.1997 na základe späťvzatia návrhu žalobcom v tejto výške podľa § 96 O.s.p. voči žalovanému v 2. rade konanie zastavil. Na základe späťvzatia návrhu voči žalovanému v 1. rade, konajúci súd voči žalovanému v 1. rade konanie v celom rozsahu taktiež zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p.

Voči tomuto rozsudku v zákonnej lehote sa odvolal žalovaný v 2. rade podaním doručeným súdu dňa 1.6.2007 a doplňujúcim zo dňa 8.6.2007. Uviedol, že pri predaji jeho spoločnosti S. – H., neskôr bola firma premenovaná na F.H. – obchodno-výrobná firma O., prišlo k väzbe na § 477 k prevzatíu kupujúcim všetkých záväzkov a práv, ktorú skutočnosť žalovaný v 2. rade oznámil všetkým veriteľom. Po odsúhlasení prevzatia jeho záväzkov žalovaným v 1. rade podľa žalovaného v 2. rade, jeho povinnosti prešli na kupujúceho, teda žalovaného v 1. rade. Podľa žalovaného v 2. rade sa konajúci súd, s týmito skutočnosťami nezaoberal. Z vyššie uvedených dôvodov odvolateľ

žiada preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. V doplňujúcom podaní uviedol, že jeho veritelia súhlasili s prevodom tohto majetku na spoločnosť H., s.r.o., a teda s ich súhlasom prišlo k odsúhlaseniu výmazu z obchodného registra, o čom svedčí uznesenie Okresného súdu Žilina zo dňa 8.12.1997.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec na pojednávaní zvolanom na deň 15.4.2008 za neúčasti žalovaného 2. rade, ktorému bolo doručenie o predvolaní na pojednávanie riadne vykázané a jeho neúčasť na pojednávaní ospravedlnená, s odkazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 ods. 1 O.s.p. a odvolanie žalovaného v 2. rade, označil za právne bezdôvodné.

Predmetom odvolania je posúdiť prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol žalovaný v 2. rade zaviazaný žalobcovi zaplatiť sumu 3.089.121,37- Sk, titulom nesplateného úveru spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 14.12.1997 do zaplattenia a trovy konania vo výške 72.576,- Sk. Z vykonaných dôkazov nie je sporné, že žalovaný v 2. rade čerpal úver, a že v čiastke, na ktorú bol zaviazaný úver žalobcovi zaplatiť, splatený nebol. Aktívna legitimácia žalobcu, ako ani výška nesplateného úveru, žalovaný nespochybňoval. V odvolaní namietal, že prvostupňový súd pochybil, keď na zaplattenie uplatneného nároku nezaviazal žalovaného v 1. rade, ktorý od žalovaného v 2. rade všetky jeho záväzky prevzal, čím prešla povinnosť platiť na žalovaného v 1. rade. Z predložených dôkazov je zrejmé, že na žalovaného v 1. rade bol vyhlásený konkurz a tohto času je už z obchodného registra vymazaný.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania je, či prvostupňový súd rozhodol v súlade so zákonom, keď z titulu ručenia žalovaného v 2. rade na zaplattenie uplatneného nároku zaviazal.

Z ustanovenia § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. S poukazom na citované ustanovenie odvolací súd obranu žalovaného 2. rade označil za účelovú a v rozpore s citovaným ustanovením. Žalovaný v 2. rade nesporne za splnenie prevedených záväzkov na žalovaného v 1. rade ručí a žalovaný v 2. rade žiadnym dôkazom nepreukázal, že k splneniu záväzkov, ktoré previedol na žalovaného v 1. rade, došlo. Žalovaný v 2. rade nepreukázal ani jeho tvrdenie, že z uplatnenej čiastky došlo k uspokojeniu

žalobcu. Podľa vyjadrenia žalobcu, žalovaný v 2. rade je žalobcovi dlžný aj v iných sporoch, ktoré prebiehajú v prvostupňovom konaní, v ktorých môže byť čiastka, ktorá bola uspokojená započítaná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu dospel k záveru, že prvostupňový súd rozhodol v súlade s ustanovením § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka a prvostupňové rozhodnutie v napadnutej časti, z jeho správnych dôvodov podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov vo výške 22.383,-Sk /18.840,-Sk (18.650,- Sk + 190,- Sk) za jeden úkon právnej pomoci účasť v odvolacom konaní a 19% DPH.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 15. apríla 2008

**JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: